

Въ Недѣла 3: на Свѣты Отцы на литѣргіа.
Отъ Іоанна зачало 56.

Въ онова вѣмѣ, вдигна Исусъ очи-ты си на небо-то, и рече: Отче! доде часъ-тъ прослави Сынъ твой, да и Сынъ твой та прослави. Както мѣ си далъ власть надъ сѣкоа плоть, да даде животъ вѣчный на оныа, които мѣ си ты далъ. А тоа е животъ вѣчный, да знаатъ тебе единого истиннаго Бога, и когото си ты пратиал Исуса Христа. Азъ та прославихъ на земя-та: дѣло-то, което ми си далъ да направя, свършихъ го. И сега прослави ма ты, Отче, у тебе самага, съ онѣзи слава, която имахъ у тебе, докѣ още миръ не вѣше създахъ. Азъ двихъ твоето има на оныа челоуѣцы, които ми си далъ отъ міра: тѣ вѣха твои, и далъ си ги менѣ, и съхраниха слово-то твое. Сега раздѣха, че сичко, цѣло ми си далъ, отъ тебе е: Защо-то дѣла-ты, които си ми далъ, азъ имъ ги дадохъ: и тѣ ги приаха, и раздѣха наистина, че азъ отъ тебе излѣзохъ, и повѣрѣаха, че ты си ма проводилъ. Азъ за тѣхъ мола: не мола за сичкиа миръ, но за тыа, които ми си далъ, защото съ твои. И сички-ты мои (нѣща), твои съ, и твои-ты мои: и азъ са прославихъ въ тѣхъ. И азъ веке не съмъ въ миръ, но они съ въ миръ, а азъ при тебе идъ. Отче свѣтій! съхрани ги въ твоето има, които ми си далъ, да бѣдѣтъ едно, каквото и ные.

Когато вѣхъ съ тѣхъ въ миръ, азъ ги съхранавахъ въ твоето има: които си ми далъ, съхранихъ ги, и никой отъ тѣхъ са неизгѣби, токмо сынъ-тъ погибелный: за да са съжде писаніе-то. А сега при тебе идъ, и дѣлама тыа (слова) въ миръ, да имѣтъ моа-та радость исполнена въ себе си.

Въ понедѣльникъ на 3: недѣла,
Отъ Іоанна зачало 49.

Рече Господь на ученицы-ты си. Да са не смѣщава срдце-то ви, нито да са страхѣва. Бы чѣхъ-те, че азъ ви рѣкохъ: отивамъ, и пакъ ще додѣ при васъ. Ако вы быхъте ма обичали, то щѣхъте да са възрадѣвате, че азъ рѣкохъ, отивамъ при Отца; защото Отецъ мой е погълѣмъ отъ мене. И сега ви рѣкохъ, докѣ още не е было, за да повѣрѣате когато бѣде. Нищѣ веке да говорѣ много съ васъ; защото князъ-тъ на тоа миръ иде, и нѣма нищо въ мене. Но да раздѣе миръ, какъ обичамъ Отца, и както ми е заповѣдалъ Отецъ, тѣй правя: станете, да отидемъ отъ тѣка. Азъ съмъ лоза истинна, а Отецъ мой е работникъ. Сѣкоа прѣчка, която не прави плодъ въ мене, той а отсича и а хвѣраа: и сѣкоа прѣчка, която прави плодъ, очисти а за да принесе полного плодъ. Бы есте веке чисти, за слово-то, което ви азъ проповѣдахъ. Бѣдете въ мене, и азъ въ васъ. Както прѣчка-та не може да направи плодъ отъ